

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag er overensstemmende med det af Regeringen i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forslag, saaledes som dette blev vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling den 19de December 1890; dog har man udeladt Forslagets § 2 om Ansættelse af Kredsdyrlæger m. m., idet man efter Omstændighederne har anset det rettest, at den nærmere Ordning af Tilsynet med Sundhedstilstanden hos Husdyrene lejlighedsvis gøres til Genstand for et selvstændigt Lovforslag. Endvidere har man i Forslaget foretaget følgende Endringer efter Indstilling af det veterinaire Sundhedsråd:

§ 3 er „miltbrandartet Rosen (Rødhyge)“ rettet til „Rødhyge (miltbrandartet Rosen)“. For at undgaa Forbeksling mellem Miltbrand og miltbrandartet Rosen, bør den sidstnævnte Sygdom officielt betegnes som Rødhyge, hvilket allerede nu er en almindelig Benævnelse for Sygdommen.

Til Paragrafen er der føjet som 3dje Stykke en ny Bestemmelse, der i Tilfælde af, at ondarteede smitsomme Sygdomme angribe andre Dyr end Husdyr, hjemler Indenrigsministeren Myndighed til at sætte vedkommende Samling Dyr under offentligt Tilsyn, for saa vidt dette er nødvendigt for at afværge Faren for Smittes Udbredelse. I afvigte Sommer bleve Røddirene i den zoologiske Have angreben af Miltbrand og Dyrene bleve da med Samtykke af Havens Bestyrelse stilledes under for-nødent Tilsyn; ogsaa under andre Forhold kunne ondarteede smitsomme Sygdomme angribe andre Dyr end Husdyr, og det er i saadanne Tilfælde rettest, at der haves udtrykkelig Hjemmel for det offentlige til at gribe ind.

§ 6 er der tilføjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren i Tilfælde af Svinedifteritis kan forbyde, at Besætningen forøges ved Tillæg. Paragrafen har hidtil kun hjemlet Forbud imod, at Besætningen forøgedes ved Tilførsel af nye Dyr, men i foreliggende Tilfælde har man ved Overenskomst med Eje-

ren truffet den Ordning, at Besætningens Forøgelse ved Tillæg standfædes, idet Ornerne kastredes og alle de nyfødte Grise, der falde fra de for Eiden drægtige Søer, strax dræbtes mod Erstatning; naar det tillige tillades Ejeren under Kontrol at bortfælge de fædede Svin til Slagtning, efterhaanden som de blive egnede dertil, vil man opnaa, at Besætningen paa det af Sygdommen inficerede Sted efter kortere Tids Forløb er bortryddet, og naar derefter grundig Desinfektion er foretaget, vil det offentlige Tilsyn kunne hæves. Vedbliver Ejeren derimod at forøge Besætningen ved Tillæg, vil det kunne trække i Langdrag, inden det offentlige Tilsyn kan hæves, og den foran nævnte Ordning er derfor lige saa meget i Ejeren som i det offentlige Interesse; men naar Gennemførelsen af en saadan Ordning i det enkelte Tilfælde stannes hensigtsmæssig, bør den ikke være afhængig af, om Ejeren giver sit Samtykke dertil. Nægtes saadant Samtykke, vil Ministeriet vel i Reglen kunne anvende Bestemmelsen i § 8, 2det Stykke, som Hjemmel til et Paabud om Nedslagning af de nyfødte Grise, men da den nævnte Bestemmelse dog ikke ligefrem angaar det heromhandlede Forhold, bør en Bestemmelse derom rettest optages i § 6.

§ 10 er der foretaget den Endring, at Mælk af Køer, der lide af Dvertuberkulose, ikke maa anvendes til Menneskespøde, medens det tidligere Forslag tillod saadan Anvendelse af Mælken i kogt Tilstand. Den saaledes foreslaaede strengere Bestemmelse er begrundet i den store Fare, der er forbundet med Nydelsen af Mælk af Køer, som lide af den nævnte Sygdom; tillades det, at Mælken anvendes til Menneskespøde i kogt Tilstand, vil dette let føre til, at Mælken af de syge Dyr sammenblandes med anden Mælk og derefter af Skødesløshed eller Uforsigtighed nydes i raa Tilstand.

Endelig er der i Lovforslaget foretaget enkelte Redaktionsændringer.